

Jan Petersen (S):

Jeg kan ikke tilbageholde den kommentar i anledning af de sidste bemærkninger fra talerne, at der åbenbart er nogen, der må have dårlig samvittighed.

Vi kan da godt sige, at vi har dårlig samvittighed, fordi vi, sidste gang vi lavede det store forlig, fik udskudt det en del år, at der var mennesker, der faldt ud af dagpengesystemet og kom på gensidig forsørgelse, og i stedet for fik indlagt en række aktiveringselementer i forliget. Men det er vi da ikke flove over. Det er vi da faktisk ret stolte af, og den stolthed deler vi gerne med de andre partier, hvor for regeringspartiernes vedkommende udspillet jo var helt anderledes, forinden UTB-forhandlingerne reelt påbegyndtes.

Når vi så i dag skal høre, at vi skulle have været forudseende, vi vidste, osv. Jamen, der er altså forhold, der har ændret sig i forligsperioden. F.eks. er det nogle ganske andre taler, regeringen holder om ledighedstallene i dag, end der blev holdt i 1988. Og det betyder en hel del for, hvor mange der skal ruller igennem langtidsledighedssystemet, for når ledigheden stiger, stiger langtidsledigheden meget mere, og det ved de pågældende forligspartier også.

Vi har rejst diskussionen om, hvad vi skal gøre ved dette problem, igennem efteråret – undersøgelsesarbejdet. Skal vi så stå og bekræfte vort tilsagn om det i dag? Det har også været foreslået for.

Jeg tror, jeg vil lade mig nøje med disse bemærkninger.

Der var nogle konkrete spørgsmål fra fru Pia Christmas-Møller. Der er rådighed i det her, men man er også til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis man får ydelser efter anden lovgivning på grund af ledighed, f.eks. efter bistandsloven. Så selv om det ikke er en dagpengeydelse, er der selvfølgelig bestemmelser, som vil kunne ligne dagpengesystemet. Det ville da være fuldstændig forkert at lægge op til en favorabel ordning, som i den grad ville være forkert dér.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Først til hr. Poul Nødgaard:

Vi har jo heller ikke mulighed for at sige til Socialdemokratiet, at de er ved at begå forligsbrud, før vi kender deres initiativer. Jeg har ik-

ke forsømt nogen lejlighed til at gøre dem opmærksom på det, hverken på gangene, i pressen eller her fra talerstolen, men det har altså ikke afstedkommet, at Socialdemokratiet har fundet anledning til at tage forslaget tilbage. Så de har handlet med ganske åbent sind.

Dernæst vil jeg gerne sige til Socialdemokratiets ordfører, at det da er rigtigt, der er sket noget siden 1988. Det er rigtigt, at vi har fået en større ledighed, end vi havde både forventet og håbet på på det tidspunkt, men det var ikke en forudsætning for forliget og for den periode, hvori forliget skulle virke, at ledighedstallet lå på 265.000.

Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiet, om Socialdemokratiet mener, det var helt legitimt, om vi fra regeringspartiernes side sagde: Nu er forudsætningerne ændret, vi må holde fast ved, at de 1,8 mia. kr., vi har afsat til ekstraordinære uddannelsesstilbud og lign. i aktiveringsdelen, bliver fastholdt, uanset at forudsætningerne er ændret. Vi har rent faktisk sagt, at vi må tage højde for, at den forpligtelse, vi påtog os i det forlig, medfører f.eks. yderligere omkring 85 mio. kr. i offentlige udgifter, og det har vi som ansvarlige været med til at finansiere ad anden vej. Skulle vi nu sige: Jamen det kan vi ikke acceptere, vi vil fastholde, at der er afsat 1,8 mia. kr., og nichts weiter?

Jeg synes, Socialdemokratiet skulle tænke sig en lille smule om i forbindelse med dette forslag og notere sig, at vi fra regeringspartiernes side har gjort utrolig meget for at leve op til det forlig, også for så vidt angår de dele, hvor vi skulle være leveringspart.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg har ikke forberedt mig på at opstille en gennemgående liste over, hvor godt forliget er overholdt generelt, og det er heller ikke det emne, vi har forsøgt at få på dagsordenen, men jeg erindrer i hvert fald, at det for et års tid siden kneb gevaldigt med forligets del vedrørende arbejdsformidling. Jeg erindrer også fra min praktiske gerning, at uddannelsesstilbudsordningen i begyndelsen ikke kørte, som den skulle, og derfor forhindrede mennesker i at blive i systemet.

Den anden bemærkning, jeg skal gøre, er bare, at vi opfattede det klart som grundlaget for ATB- og UTB-forliget, at der kom beskæf-